

Cílem této práce je představit teoretický koncept systému sociálních služeb, který je založený na principech volného trhu s vymezením regulační úlohy státu. Práce je zaměřena na ekonomické aspekty systému sociálních služeb a přináší nové pohledy na finanční toky v systému. Zároveň se práce orientuje na sociální služby, ve kterých je zadavatelem a klientem služby občan. Obecná část reflektuje ve své 1. kapitole současný systém sociálních služeb založený na relativně přísné státní regulaci a dotačním systému. Finanční toky současného systému jsou nepřehledné, kombinují se úhrady od klientů a státní dotace, na které není právní nárok. To neumožňuje poskytovatelům vytvářet dlouhodobé strategie rozvoje sociálních služeb. Dotační systém zároveň znevýhodňuje některé právní formy poskytovatelů (NNO, komerční subjekty a ty, kteří neposkytují služby v režimu zákona o sociálních službách. První kapitola přináší i srovnání v evropském kontextu. Druhá a třetí kapitola přináší koncept systému sociálních služeb, který využívá prvků volného trhu. Vzhledem ke specifikům sociálních služeb je nutné stanovit v této oblasti zásady regulace, především stanovit podmínky nároku na zvýhodněné (bezplatné) služby – kapitola 2. Zásady bezplatnosti v sociálních službách a stanovit podmínky, za kterých není možné v oblasti sociálních služeb vytvářet zisk – kapitola 3. Zásady neziskovosti v sociálních službách. Napříč 2. a 3. Kapitolou jsou zároveň stanoveny oblasti regulace v liberalizovaném systému. Jsou to garance kvality a dostupnosti.

Empirická část práce představuje výstupy kvalitativního šetření – rozhovorů s experty. Cílem rozhovorů bylo zjistit názory a postoje respondentů k uvolnění regulace v oblasti sociálních služeb a identifikovat možné překážky liberalizačního procesu. Sociální služby v Evropě mají velký ekonomický význam. Jsou oblastí, do které směřuje velké množství sociálních transferů. Aby mohla Evropa nadále zvyšovat svou konkurenceschopnost a bohatství, je nezbytné, aby sociální transfery byly využívány efektivně a aby kvalita a dostupnost sociálních služeb byly ekonomicky udržitelné. K tomu musí přispívat i osobní odpovědnost uživatelů služeb, kteří by v budoucnu měli více participovat na úhradách za služby, které využívají.